

Silbin Sardenko:

Ráteško jezero.¹

(Legenda.)

Preden Sin je šel k Očetu,
potovala sta po svetu
Kristus Kralj in z njim Kraljica,
ljuba Mati in Devica.
V uri vroči opoldanski
na visoki meji kranjski
sta počila na slemenih,
kakor solčni žar iskrenih.

Golobice iz doline
so hitele na višine,
kakor romarice vdane
so prinesle jima hrane.
»Dober rod.« je rekla Mati,
»mora doli stanovati,
da celó so golobice
postrežljive nama ptice.«

»Dober rod!« je Sin ponovil,
Ráteče je blagoslovil.
»Ali leto teče k letu,
vse spreminja se na svetu.
Pridejo vam ure hude:
če ne boste mogli grude,
ohranite govorico,
materino govorico!«

Slišala je Mati Sina —
tiha ji je bolečina
na planinsko prst pekočo
potočila solzo vročo.
Solza kane med pečine
in nikoli več ne mine.
Jezero je tam priteklo:
»Ráteško« je ljudstvo reklo.

Anton Žužek:

Maj.

Vetrec topli, majski čas
mimo nas,
ej, pa rajamo veseli!
Zdaj, če pridete kaj v vas,
zdaj k nam v vas,
z nami bi se zavrteli!

Rožice nam že cveto,
oj lepo,
kakor da nebesa
radodarno čez zemljo,
čez zemljo
dobri Bog potresa.

Drobne ptičice pojo,
joj kako
so se vjele v cvetne mreže;
solnček z neba na drevo,
pa drevo
in ptičke v mreže zlate veže!

Če ti le ostane kaj,
daj nam, daj,
solnček, zlatih niti:
za Marijin sladki maj,
rožni maj,
nam je vence viti.

¹ Belopeško jezero na Gorenjskem je — pravilno imenovano — Ráteško jezero. Primeri Planinski vestnik. 1928, str. 6.